Ἀληθινές ἱστορίες

ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ ΜΟΝΟΝ Η ΟΡΕΞΙΣ

Ἀπὸ τότε πού παντρευτήκαμε, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς φορὲς πού τύχαινε νὰ μᾶς ἔχουνε τραπέζι, ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἴχαμε φάει μὲ τὴν Ἀμαλία μου «γλυκὸ ψωμάκι».

Αἰτία ἡ ἄγνοιά της στὴ μαγειρική, πού δὲν κατάφερε νὰ μάθη, ὄχι γιατὶ ἤτανε ἀνεπίδεκτη μαθήσεως, ἢ ἀπὸ τὴ μαμά της χαϊδεμένη, ἀλλὰ ὅπως συμβαίνη λίγο πολὺ μὲ ὅλες τὶς κοπελλιὲς τοῦ εἴδους της, δὲν τῆς ....ἐμενε καιρός! Ἔτσι ἔλεγε. Κι' ἂν θέλουμε τὸ πιστεύουμε.

Γιὰ τὴ δική μου τὴ καλοπέραση, τῆς εἶχα ἀγοράσει ἕνα χοντρὸ βιβλίο μαγειρικῆς, ἀλλὰ ἡ Ἀμαλία μου προτιμοῦσε τὸ ἕτοιμο κι' ἔτσι τὰ φύλλα του μὲ τὶς γαργαλιστικὲς ὁδηγίες ἔμεναν καιρὸ τώρα ἄκοπα.

Βέβαια ἐργαζομένη γυναῖκα ἤτανε, μὲ χαρτιὰ καὶ μελάνια δλημερὶς ἀνακατεύτανε πού νὰ καθίση τώρα νὰ μπερδευτῆ μὲ....βουτύρατα καὶ σάλτσες, πράγματα ἀσυμβίβαστα μεταξύ τους.

Ἐδῶ πού τὰ λέμε εἶχε καὶ τοῦ στραδοῦ τὸ δίκιο, κι' ἔτσι τὰ μεσημέρια εἴμαστε μόνιμοι πελάτες τοῦ μπάρμπα Κώστα καὶ τρώγαμε τὶς ἀηδίες του καὶ τὰ βράδυα συνήθως τὴν περνάγαμε «ξεροσφύρι».

Ξέχασα νὰ σᾶς πῶ, ὅτι ἀπὸ ἔρωτα τὴν πῆρα τὴν Ἀμαλία μου, κουβεντιασμένα τὰ εἴχαμε τὰ κάτι τέτοια ἀπὸ πρὶν καὶ λόγος δὲν μοῦ πήγαινε ἐκ τῶν ὑστέρων.

Μέσα μου ὅμως ἔκεγε κρυφὸς καῦμὸς καὶ ζήλευα εἰλικρινὰ τοὺς εὐτυχεῖς θνητοὺς πού μόνιμα ἔχουν θρονιάσει τὶς νοικοκυράδες τους στὸ σπίτι καὶ νοιώθουνε περισσότερη θαλπωρὴ καὶ εὐτυχία. Μεγάλη δουλειὰ φίλε μου, σὰν πᾶς στὸ σπίτι κάποιος νὰ σὲ περιμένη. Καὶ μαγνητισμένος ἀπ' αὐτὴ τὴν ἰδέα, πάλευε μέσα μου νὰ βρῶ τὸν τρόπο γιὰ νὰ κεντρίσω τὸ ἔμφυτο αὐτὸ ἔνστικτο τοῦ θηλικοῦ νὰ περιποιῆται τὰ ἀρσενικὸ καὶ πού δυστυχῶς στὴν Ἀμαλία μου ἀφιέβαλλα ἂν ὑπῆρχε.

Τῆς μίλαγα λοιπὸν συχνὰ γιὰ τὰ ὡραῖα φαγητὰ πού φιάνει ἡ Λένα ἡ φίλη της, καὶ «μωρὲ παιδί μου ποῦ τ' ἄχει μάθει», καὶ ὅτι: «Ἂν ἤξερες καὶ σὺ Ἀμαλία μου, τι ὠμαῖα θἄτανε» καὶ, καί, καί, μέχρι που φέρτην ἀπὸ δῶ, φέρτην ἀπὸ κεῖ ἕνα βραδάκι τὴν εἶδα πού ἔσχιζε τὰ φύλλα τοῦ χοντροῦ βιβλίου.

—Ἀμαλία χρυσῆ μου, τι κάνεις ἐκεῖ, τῆς λέω, τάχα στενοχωρημένος, δὲν θὰ ἔγοῦμε ἀπόψε;

—Ἄστα μπιρμπάντη, μοῦ ἀπήντησε, δὲν εἶμαι δὰ τόσο χαζή, σὲ κατάλαβα. Προπονοῦμαι λοιπὸν κύριε καὶ θὰ δῆς τὶ ἀξίζω!

Ἔκανα τὸ σταυρό μου κάτω ἀπὸ τὸ σακκάκι μου, ἄλλαξα κουβέντα μπᾶς καὶ τῆς φύγει ἡ ἐπιθυμία καὶ τόστριψα ἄλλα....γαλλικά.

Στὸ γυρισμὸ μὲ περίμενε χαμογελαστή, μὲ δεμένη στὴ μέση τὴν ποδιὰ τῆς κουζίνας, λὲς καὶ φοροῦσε τὸ μεγαλόσταυρο καὶ ἀπὸ τὸ ὦφος της κατάλαβα ὅτι κάτι καλὸ μοῦ εἶχε ἑτοιμάσει. Γιὰ πρώτη φορὰ ἔνοιωσα μέσα μου ὅτι εἶχα γυναῖκα καὶ σπίτι, γιὰ πρώτη φορὰ αὐτὴ ἡ ποδιὰ τῆς κουζίνας μοῦ φάνηκε ὡραιότερη, ἀπὸ τὰ ὡραιότερα φουστάνια τῆς Ἀμαλίας μου.

Ὕστερα μιὰ ἀκαθόριστη μέν, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε μυρουδιὰ κουζίνας γαργάλισε τὴ μύτη μου καὶ ἀσυνήθιστος ἀπὸ τὰ τέτοια τράβηξα πρὸς τὰ κεῖ.

—Κύριε σύζυγε, μοῦ εἶπε σὲ ὕφος ὑπεροπτικὸ καὶ μὲ σταμάτησε, μὴν ἐπεμβαίνεις στὰ καθήκοντά μου Οἱ ἄνδρες δὲν ἔχουν θέση στὴ κουζίνα. Περάστε ἀπὸ δῶ. Καὶ μὲ ἔμπασε στὴν τραπεζαρία.

Σὲ λίγο πράγματι ἀπίθωσε στὸ τραπέζι μιὰ πιατέλλα κάργα, τοῦλάχιστον γιὰ ἓξ ἄτομα πεινασμένα (δὲν ἔγραφε μικρότερη δόση τὸ χοντρὸ βιβλίο), γαρνιρισμένη μὲ φύλλα μαϊντανοῦ ἐλιᾶς καὶ καρότο καὶ κάθησε χαρούμενη γιὰ τὸ κατόρθωμά της. Τί εἶχε φιάσει δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ, γιατὶ εἰλικρινὰ δὲν κατάλαβα. Πάντως κάτι γύρω ἀπὸ κυμᾶ, γράσσο καὶ στίψη, γιατὶ μὲ τὴν πρώτη πηρουνιὰ σουφρώσανε τὰ χείλη μου μέχρι πού δὲν μπόραγα νὰ μιλήσω. Ἄϊντε ὅμως μὲ λίγη πσπάθεια τὸ ἔφαγα, ἢ μᾶλλον τὸ κατάπια γιὰ νὰ μὴ τὴν ἀπαγοητεύσω εἶπα ἄλλη μιὰ φορά: «Μπράβο Ἀμαλία μου» καὶ ξαπλώσαμε γιὰ ὕπνο.

Ἡ πρώτη της κουβέντα ὅταν ξημέρωσε ὁ Θεὸς τὴν ἡμέρα ἤτανε:

—Ντίνο, τὶ θὰ φᾶμε τὸ μεσημέρι;

—Νέο καὶ τοῦτο Ἀμαλία μου; δὲν ξέρω ὁ μπάρμπα Κώστας θὰ μᾶς πῆ.

—Ποιὸς μπάρμπα Κώστας καῦμένε, ξέχασες ὅτι ἔχω ἄδεια;

—Ἐ! λοιπόν;

—Τὶ λοιπόν, ἐγὼ θὰ μαγειρέψω. Φρόντισε νὰ μοῦ στείλης κάτι.

—Κι' ἂν τυχὸν δὲν βρῶ;

—Νὰ μὴ τυχόν, μοῦ ἀπήντησε αὐστηρά. Θὰ βρῆς. Τὶ στὸν ἄνεμο, τόσα μαγαζιὰ ἔχει ἡ Πάτρα. Καὶ ἔφυγα.

Στὶς ἐννέα ἡ ὥρα μέ τὰ μισὰ ἀπὸ ὅ,τι χαλάγαμε τὰ μεσημέρια γιὰ φαΐ, ἀγόρασα κάτι φρεσκώτατα καλαμαράκια, εἶπα: «Ὁ Θεὸς βοηθᾶς» καὶ τῆς τάστειλα.. Εὔκολο φαΐ σκέφτηκα, θὰ τὰ καταφέρη Δι. καιολογημένα λοιπὸν τὸ μεσημέρι, γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ χρόνια γύριζα σπίτι χαρούμενος καὶ τὸ σπουδαιότερο μὲ κάποιο προορισμό. Ἡ Ἀμαλίτσα μου ἤμουνα θέβαιος θἄχε κάνει τὸ πᾶν γιὰ νὰ μὲ εὐχαριστήση καὶ γὼ μὲ τὴ σειρά μου τῆς κουβάλησα τέσσερες μπουκάλες μπύρα παγωμένη.

Ὅταν ἔθαλα τὸ κλειδὶ στὴ πόρτα καὶ ἄνοιξα δὲν τὴν εἶδα νὰ μὲ περιμένη ὅπως φανταζόμοθνα καὶ δὲν τὴν βρῆκα οὔτε στὰ ἄλλα δωμάτια καὶ κάπως ἀνήσυχος φώναξα:

—Ἀμαλία, Ἀμαλία, Ἀμαλίαααα! Ὅμως δὲν πῆρα καμμία ἀπάντησι. Μόνο ἀπὸ τὸ μέρος τῆς κουζίνας ἄκουγα κάτι παράξενους κρότους συνεχεῖς σᾶν στρακαστροῦκες ἀποκρητάκες καὶ ἔτρεξα πρὸς τὰ κεῖ. Τώρα πού τὸ θυμᾶμαι εἶναι γιὰ γέλοια. Τότε ὅμως μοῦ κόπηκε ἡ χολή.

Ἕνα ὁλόρθο σεντόνι, καταλαδωμένο, κι' ἕνα χέρι μὲ μιὰ πηροῦνα, μάταια προσπάθαγε μὲ ἀκροβατικὲς κινήσεις νὰ μαζέψη αὐτὰ τὰ δύστυχα καλαμαράκια πού χοροπηδάγανε στὸ βραστὸ λάδι, πού πηδάγανε μὲ ἐκπυρσοκροτήσεις ἔξω ἀπὸ τὸ τηγάνι καὶ ἀπειλούσανε ἕνα μέτρο γύρω τὰ πάντα.

—Ἀμαλία, φώναξα σὲ μιὰ στιγμή, σύ εἶσαι; Κι' ἡ Ἀμαλία πού μέχρι τότε δὲν μ' εἶχε δῆ (πού νὰ μὲ δῆ μὲ τὴν σεντόνα στὸ κεφάλι), ἔμπηξε μιὰ φωνὴ τρομαγμένη καὶ λιποθύμησε.

Μ' ἕναν πῆδο ἅρπαξα τὸ καπάκι, σκέπασα τὸ τηγάνι γιὰ νὰ μὴ ξεματιστῶ καὶ μὲ λίγο νεράκι κρῦο ξελιποθύμησα τὸ φάντασμα. Ὅταν τέλος ξαναβρῆκε τὸν ἑαυτόν της μοῦ ἀφηγήθηκε τὰ καθέκαστα.

—Τὶ νὰ σοῦ πῶ Ντίνο μου, ζωντάνεψα τὰ ἀφιλότιμα. Κι' ὅπως ἔτσ: ὡραῖα τὰ εἶχα πλήνει, ἀλατίσει καὶ τάριξα στὸ τηγάνι, χήμιξαν νὰ μὲ φάνε.

—Μὲ τὰ ἁλάτια Ἀμαλία μου τἄριξες;

—Μὲ τὰ ἁλάτια Ντίνο μου.

—Καὶ μὲ τὰ νερὰ Ἀμαλία μου;

—Καὶ μὲ τὰ νερὰ Ντίνο μου, τίποτε δὲν παρέλειψα.

Τύφλα νάχουν οἱ νοικοκυρὲς Ἀμαλία μου καὶ ὕστερα.

—Ὕστερα Ντίνο μου δὲν χάνω καιρό, κουκουλώνομαι μὲ τὸ σεντόνι καὶ τὰ κανόνισα.

—Τὸ εἶδα Ἀμαλία μου, τὸ εἶδα Μὰ χριστιανή μου ἤτανε ἀνάγκη νὰ μοῦ κόψης τὴ χολὴ δὲν τὰ σκέπαζες μὲ τὸ καπάκι;

—Ἔλα ντέ, ἀλλὰ σάμπως τὸ γράφει αὐτὸ κεῖνο τὸ ἀναθεματισμένο βιβλίο!!

Ὑπάρχουν, ἐδῶ πού τὰ λέμε, γυναῖκες στὸ χάλι τῆς Ἀμαλίας μου νάαασα μάτσο Ἀλλὰ τὶ νὰ πῆς.

—Ἡ δουλειὰ κυρ Ντῖνο ἡ γυναῖκα. Ἂμ πῶς καὶ τὰ δυὸ μαζὶ δὲν γίνεται.

Σὰν νὰ μοῦ φαίνεται δὲν ἔχω ἄδικο! Θὰ τὴν σχολάσω.

Κ. Βρ—ς

Μικρὰ νέα

Εἰσήλθομεν πλέον ὁριστικῶς καὶ οὐσιαστικῶς εἰς τὴν περίοδον τοῦ Θέρους.

—Οἱ νεαροὶ λάτρεις τοῦ ὑγροῦ στοιχείου, ὕστερα ἀπὸ μίαν μικρὰ διακοπή, λόγῳ τῶν τελευταίων βροχῶν, ἐπανῆλθον δριμύτεροι στὸ ἀγαπημένο τους σπορτ, καθημερινῶς πληθυνόμενοι.

—Οἱ θιτρίνες τῶν καταστημάτων πωλήσεως γυναικείων ὑφασμάτων, καταστόλιστες καὶ προκλητικές, συγκεντρώνουν τὴν περισσότερη κίνησι, ἐν ὄψει τῶν νέων ἀπαιτήσεων τῆς μόδας.

—Ὁ δημιουργηθεὶς, ἐκ τῆς τοποθετήσεως τῶν ὀγκολίθων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Γλυφάδας χῶρος, ἐν εἴδει κολυμβητηρίου, ἄριστα προσφέρεται δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν.

—Καὶ ἤδη ἀπὸ τὸ φόβο τοῦ ἐμφανισθέντος θαλασσίου. κύτους οὐχὶ μακρὰν τῶν ἀκτῶν, συγκεντρώνει τούς περισσοτέρους κολυμβητάς

—Ἕνα πρόχειρο, παράπηγμα ἀναψηκτηρίου, κατασκευαζόμενον ἐκεῖ θὰ ἔκανε χρυσὲς δουλειές.

—Ἀφοῦ, ὅπως φαίνεται, λόγω.... ζωηροῦ κυβερνητικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἀπορροφήσεως τῶν πιστώσεων δι' ἔργα εἰς Ἀθήνας.

—Οἱ ἐργασίες ἀποπερατώσεως τῆς προβλῆτος ὑπερωκεανίων ἀνεβλήθησαν ἐπ' ἀόριστον.

—Ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ σχολικοῦ ἔτους, πολλὰ Γυμνάσια τῆς πόλεώς μας ἐπραγματοποίησαν καὶ θὰ πραγματοποιήσουν πολυημέρους ἐκδρομάς.

—Αἱ ἐκδρομαὶ αὗται, ἄριστα ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, ἀφ' ἑνὸς ψυχαγωγοῦν τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίας καὶ ἀφ' ἑτέρου, δίδουν εἰς αὐτοὺς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰς ἀρχαιότητας τῆς πατρίδος μας πού οἱ περισσότεροι ἐγνώριζαν μόνον ἀπὸ τὰ βιβλία.

—Λόγος διὰ τὸν ὁποῖον, αἱ ἐκδρομαὶ αὐταὶ θὰ πρέπει κατ ἀπροτίμησιν νὰ γίνωνται ἐκεῖ.

—Ἀπὸ προχθὲς ἔκαμαν ἔναρξιν τῶν παραστάσεών των οἱ θερινοὶ κινηματογράφοι μας «Ζενίθ» καὶ «Ἀλάμπρα».

—Τὰς παραστάσεις αὐτὰς παρηκολούθησεν ἕνας σεβαστὸς ἀριθμὸς θεατῶν. Πρόκειται δὲ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος νὰ λειτουργήσουν καὶ οἱ ὑπόλοιποι.

Σύν ἕνας ἀκόμη ὁ ὁποῖος εἶναι ἤδη καθ' ὅλα ἕτοιμος καὶ θὰ ἐξυπηρετήση ἕνα εὐρύτατο ἀριθμὸ συμπολιτῶν, ὡς τῆς περιοχῆς Σκαγιοπουλείου.

Ἐπικαιρότητες

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

«Τρώγοντας ἔρχεται ἡ ὄρεξη» λέει μιὰ γαλλικὴ παροιμία. Ἔτσι κι' ἐγώ, γράφοντας πρὸ ἡμερῶν γιὰ τὴν ἄνιση μεταχείριση κέντρου καὶ ἐπαρχίας, καὶ τὸν παραγκονισμὸ τῶν Πατρῶν, δὲν μπορῶ ν' ἀποσιωπήσω, ὅ,τι στραδὸ κι' ἀνάποδο γίνεται, καὶ νὰ μὴν ἐνώσω τὴν φωνή μου, μὲ τὴ φωνὴ ὅλων τῶν συμπολιτῶν, πού ποθοῦν καὶ ἀγαποῦν τὸ τόπο τους καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ τὸν δοῦν νὰ εὐημερῆ καὶ νὰ προοδεύη.

Τουριστικὰ ἔργα ζητᾶμε νὰ γίνουν στὴ Πάτρα, μιὰ καὶ ἡ πόλις μας προσφέρεται γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό. Ἡ, καλύτερα γιὰ νὰ μὴ θεωρηθοῦμε ἀπαιτητικοί, τὴν ὁλοκλήρωση ὅσων παραμένουν ἀκόμα ἡμιτελῆ!... Τὰ λιμενικὰ ἔργα στὴ Γλυφάδα γιὰ τὴν κατασκευὴ κρηπιδώματος ὑπερωκεανείων σταμάτησαν καὶ ἡ ἀποπερά τωσίς των....ἀγνοεῖται....Οἱ ἐργασίες ἀναμαρμαρώσεως τοῦ Ἀρχαίου Ὠδείου...«μαρμάρωσαν» ἄγνωστον γιατί! Ἀρκοῦμαι σ' αὐτά, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ μὴν ἀναφέρω, ὅτι ἡ προκλητικὴ καὶ ἀχαρακτήριστη ἀδιαφορία τῶν ἁρμοδίων τοῦ ΕΟΤ, ἐμφιλοχώρησε καὶ σὲ πράγματα ἀσήμαντης δαπάνης. Θῦμα....λοιπὸν τῆς ἀδιαφορίας αὐτῆς εἶναι κι' ὁ τουριστικὸς ὁδηγὸς τῶν Πατρῶν. Κι' ὅμως, πόσον ἀπαραίτητη εἶναι ἡ ἔκδοσίς του, γιὰ τὴν τουριστικὴ μας προβολή. Τώρα πού γράφονται οἱ γραμμὲς αὐτές, ὁ κίνδυνος ἔχει ἀποφευχθῆ, χάρις στὶς ἔντονες ἐνέργειες τῆς Δημοτικῆς μας Ἀρχῆς, ὅτι ἔγινε ὅμως σκέψις νὰ μεταδληθῆ σὲ οἰκόπεδα ὁ ἀρχαιολογικὸς χῶρος τοῦ Φρουρίου, ξεπερνᾶ τὰ ὅρια τοῦ λογικοῦ.

Ἂς προχωρήσουμε ὅμως πιὸ πέρα ἀπὸ τὴ περιοχὴ τοῦ τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἡ ἰχθυόσκαλα παραμένει ἡμιτελής, ἐνῶ τὸ ἀρμόδιον ὑ. πουργεῖον τηρεῖ....«σιγὴν ἰχθύος». Ἡ ἀνέγερσις τοῦ κρατικοῦ Νοσοκομείου μᾶλλον θὰ χρονίση, θὰ χρονίση, γιατὶ δὲν γίνεται κἄν...λόγος! Τὸ Διοικητήριον ψάχνει πρὸς τὸ παρὸν νὰ βρῆ...οἰκόπεδον! Ἡ ἵδρυσις ἀνωτάτης Σχολῆς ἢ Γ' Πανεπιστημίου, ἔγινε τὸ «μῆλον τῆς ἔριδος» μεταξὺ ἀρκετῶν ὑποψηφίων πόλεων καὶ μᾶλλον δὲν θἀ....δοθῆ σὲ καμμιά! Κι' ἕνα σωρὸ ἄλλα, πού τάχει τυλίξει ἡ ἀφάνεια!...

Ἀλλά, ἐνῶ ὅλα αὐτά, μᾶς θλίδουν καὶ μᾶς πικραίνουν, κάτι φαίνεται νὰ γίνεται στή.....ξεχασμένη πόλη μας, πού μᾶς δίνει κουράγιο καὶ θάρρος. Ἕνας οἰκοδομικὸς ὀργασμὸς παρατηρεῖται γύρω μας. Σπίτια μικρὰ καὶ μεγάλα, πολυκατοικίες ξεφυτρώνουν μέρα μὲ τὴ μέρα! Δημιούργημα τῆς ἐργατικότητος καὶ τοῦ ἀνεπτυγμένου ἀποταμιευτικοῦ πνεύματος τῶν κατοίκων της. Κι' ἀνάμεσα σ' ὅλα αὐτὰ ὁ ἀνεγερμένος ναὸς τοῦ Πολιούχου μας, πού γρήγορα περατοῦται, προβάλλει μεγαλοπρεπής, φέρνοντας ἕνα μύνημα αἰσιοδοξίας!...

Χωρὶς λοιπὸν νὰ πάψουμε νὰ διεκδικοῦμε τὰ δίκαια αἰτήματά μας, ἂς κυττάξουμε τί μποροῦμε μόνοι μας νὰ φιάξουμε. Ἂς ἀφήσουμε κατὰ μέρος, τὶς μικροφιλοδοξίες, κι' ὅλοι ἂς συνεργασθοῦμε γιὰ τὸ κοινὸ καλό. Κι' εἶναι πολλὰ αὐτὰ πού μπορεῖ νὰ φτιάξουμε μόνοι μας. Καιρὸς πιά, νὰ πάψουμε νὰ κλαῖμε τὴ μοῖρα μας! "Οσοι κατέχουν ἡγετικὰ ἀξιώματα, μὴ ξεχνοῦν, ὅτι ἔχουν ὑποχρεώσεις πολλὲς ἀπέναντι τῶν συμπολιτῶν τους. Ἡ ἀδράνειά τους σκοτώνει τὸ μέλλον τῆς πόλεως. Ἂς ἐπιδείξουν πνεῦμα συνεργασίας καὶ κατανοήσεως, κι' ἂς ἀναλογισθοῦν, ὅτι ὅσο ὡραῖοι εἶναι οἱ τίτλοι, τόσο δαρειὰ εἶναι ἡ εὐθύνη, πού φέρνουν. Ἄλλωστε ἡ προβολὴ καὶ ἡ ἐπίλυση ζωτικῶν αἰτημάτων, μόνον μὲ κοινούς ἀγῶνες ἐπιτυχάνεται.

Ἂς δουλέψουμε λοιπόν, παραμερίζοντας τὸ ἀτομικό μας συμφέρον, μ, ὅλες μας τὶς δυνάμεις, γιὰ νὰ φτιάξουμε τὴ Πάτρα. Καινούργιος ἀέρας δημιουργίας πρέπει νὰ φυσήξη στὴ πρωτεύουσα τοῦ Μωρηᾶ.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΚΟΛΑΪΤΗΣ

ο ⁂ ο

ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ καὶ ἐπιπλοκαὶ αὐτῶν, περιεδρικὰ συρίγγια καὶ κιρσοὶ κνημῶν, θεραπεύονται ἀσφαλῶς καὶ ἄνευ ἐγχειρήσεως ὑπὸ τοῦ στομαχοεντερολόγου ἰατροῦ κ. Ν. Τσιλίρα. Κανακάρη 49 τηλ. 39—33.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Χειρουργὸς ὀδοντοϊατρὸς δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 20 Τηλ.26—10 Πάτραι.

SALON FLAUERS

Τὸ ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ τοῦ καλοῦ κόσμου ΦΛΟΡΕΑΛ τὸ κόσμημα τῶν Πατρῶν. Τὸ κατάστημα πού συνδυάζει τὴν φθήνεια μὲ τὴν πολυτέλεια. Ποικιλία ἀνθέων καὶ φυτῶν. Τὸ ΦΛΟΡΕΑΛ εἶναι ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀνθοπωλείων.

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Ὁλλανδικῶν Οἴκων ΦΛΟΡΕΑΛ

Μαιζῶνος ἀριθ. 88 (Ἐναντι φάρου) τηλ. 34—26

ΕΠΙΠΛΑ

Τραπεζαρίες, Κρεββατοκάμαρες, Σαλόνια κλπ ἔπιπλα εἰς ὅλα τὰ στὺλκαί μοντέρνα ἑτοιμοπαράδοτα καὶ ἐπὶ παραγγελία ἀρίστης κατασκευῆς καὶ μὲ ὑλικὰ εὐρωπαϊκά, εἰς πολὺ ἐξαιρετικὰς τιμάς, καὶ μὲ εὐκολίες πληρωμῆς.

ΣΠΗΛΙΟΣ Ι. ΜΑΝΕΣΗΣ

Ἁγίου Νικολάου 36—ΠΑΤΡΑΙ

ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ

ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

ΚΑΤΙ ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ

Θέλετε νὰ ἀποκτήσετε κάτι πού θὰ σᾶς εἶναι ἀπαραίτητον στὸν ἑαυτόν σας, στὸ σπίτι σας, στὴν ἐπιχείρησίν σας;

Ἐλᾶτε σὲ μᾶς. Θὰ σᾶς τὸ δώσωμε ἀνταλλάσσοντες τοῦτο μὲ ἕνα ἄλλο ἰδικόν σας εἶδος πού σᾶς εἶναι ἄχρηστον. Ἀνταλλάσσομεν ἢ καὶ ἀγοράζομεν κάθε εἶδος. Ἐνδιαφερόμεθα διὰ παλαιὰ ἔπιπλα, ραπτομηχανάς, γραμμόφωνα, δίσκους, πικάπ, ραδιόφωνα, ποδήλατα, μοτοσακό, ρουχισμούς σκεύη, κλπ. Δεχόμεθα καὶ πωλήσεις διὰ λογ)σμὸν σας ἐπὶ προμηθείᾳ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΕΤΑΠΩΛΗΣΕΩΝ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33 Κάτωθι Β' ἀστυν. Τμήματος Τηλ. 32—34

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ

Κολοκοτρώνη 34 (Γκαράζ Τηλέφωνον 23—45 Πάτραι

ΠΕΖΟΤΗΤΕΣ

Ο ΓΙΓΑΣ

Χαροπαλεύει τὸν τελευταῖο καιρό, μιὰ πασίγνωστη προσωπικότητα τοῦ ἐξωτερικοῦ. Οἱ ἀνταποκρίσεις λένε πὼς «ἔπαψε πιὰ νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ τί γίνεται στὸν κόσμο». Ἄθελά του θέβαια, δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ διαβάση τὰ παγκόσμια νέα στὶς ἐφημερίδες κι' οὔτε κἂν ν' ἀκούση ραδιόφωνο.

Κι' ὅμως, εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού μέχρι προχθὲς, σὰν ἄλλος Ἄτλας, σήκωνε στοὺς ὤμους του τὸ θάρος τούτης τῆς ταλαίπωρης Γῆς Σωστὸς Γίγας, ἄξιος καπετάνιος, ὡδήγησε μὲ ζηλευτὴ δεξιοτεχνία τὸ καράβι τῆς γαλήνης, ἀνάμεσα ἀπ, τούς ἀμέτρητους ὕφαλους μιᾶς ταραγμένης θάλασσας, χωρὶς ἀνάπαυλα μιᾶς στιγμῆς, δίχως λεπτοῦ μπονάτσα. Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ ταξεῖδι κράτησε δυνατὰ τὸ πηδάλιο στὸν ἀνταριασμένο ὠκεανό. Δὲν τ' ἄφησε οὔτε στιγμὴ νὰ τοῦ ξεφύγη γιατὶ μιὰ μονάχα στιγμή, ἤταν ἀρκετὴ νὰ φέρη τὸ τέλος.....

Δούλεψε σκληρά. Τιμονιέρης, καπετάνιος, ὁδηγὸς, χάραξε τὸ δρομολόγιο, ἔτρεξε παντοῦ, ἔδωσε διαταγὲς καὶ παρακολούθησε ἄγρυπνα τὴν ἐκτέλεσί τους, πῆγε—σὰν χρειάστηκε—κόντρα στὸ κῦμα, δὲν χαλάρωσε ποτὲ τὴν ἐπιφυλακή.

Μά....ἦταν ἄνθρωπος! Τὸν τράνταξε ἡ ὑπερέντασι. Τὸν παρέλυσε ἡ κούρασι. Ὁ φοβερὸς ἐχθρὸς—ἡ ἀρρώστεια—τὸν βρῆκε ὄρθιον πάνου στὸ τιμόνι. Ἐξηντλημένος, κατάκοπος, στεκόταν μὲ ὑπεράνθρωπη προσπάθεια στὴ γέφυρα τοῦ καραβιοῦ, μὲ τὰ χέρια σφιχτὰ στὸ τιμόνι καὶ τὸ θλέμμα μπροστά, μακρυὰ στὸ συννεφιασμένον ὁρίζοντα, ὅταν δέχτηκε τὸ χτύπημα τῆς μοίρας του Καὶ δὲν παράτησε τὸ καθῆκον του παρὰ μονάχα ὅταν παράλυσαν τὰ χέρια του, ὅταν ἀπ' τὸ χτύπημα ἔμεινε ἀναίσθητος....

Τώρα, ἀνίκανος ὁ γίγας, ἄβουλος ὁ ἀρχηγὸς στὸ κρεββάτι τοῦ πόνου, δὲν ἔχει τὴ δύναμη οὔτε νὰ ρωτήση γιὰ τὴν πορεία τοῦ δικοῦ του καραβιοῦ....

Πῶς μπορεῖς νὰ μὴν θαυμάσης τὸν ἄνθρωπο; Ἀνεξάρτητα ἀπὸ πεποιθήσεις καὶ ἰδέες εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴ στοθῆς μὲ θαυμασμὸ μπροστὰ σ' ἕνα γίγαντα γιὰ νὰ ἰδῆ τὸ καράβι του νὰ προχωρῆ ἤσυχα, γαλήνια....

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

ο □ ο

Κινηματογραφικὰ

Τὸ πρακτορεῖον κινηματογραφικῶν νέων «ΕΛΛΕΝ —ΝΙΟΥΣ» μεταδίδει:

Πληροφορούμεθα ἀπὸ τὶς Κάννες, ὅτι τὴν ταινία τοῦ Ἀνδρέα Λαμπρινοῦ «Ματωμένο Ἡλιοβασίλεμα» πού ἀντιπροσώπευσε στὸ ἐκεῖ διοργανωθὲν Διεθνὲς Φεστιβὰλ τὸν ἑλληνικὸ κινηματογράφο, ἐζήτησαν νὰ τὴν προβάλουν σὲ αἴθουσες τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων. Ἐξ ἄλλου ὑπάρχει πιθανότης κατὰ τὰς ἰδίας πάντοτε πληροφορίας, νὰ πωληθοῦν καὶ κόπιες τῆς ταινίας αὐτῆς καὶ σὲ ἄλλες χώρες, λόγω τῆς ἐντυπώσεως πού ἐπροκάλεσαν τὸ πρωτότυπον θέμα της καὶ τὰ ὡραῖα ἑλληνικὰ τοπία. Ὡς γνωστὸν στὸ φίλμ αὐτὸ πρωταγωνιστοῦν δύο ἀποκαλύψεις τοῦ Ἀνδρέα Λαμπρινοῦ ἡ Ἔφη Οἰκονόμου καὶ ὁ Σπῦρος Φωκᾶς.

Ἡ ταινία τῆς «Ὀλύμπια φίλμ» πού τιτλοφορεῖται «Τὸ νησὶ τῶν γεναίων» πρόκειται νὰ ἀντιπροσωπεύση τὸν ἑλληνικὸ κινηματογράφο στὸ κατ' ἔτος διοργανούμενον διεθνὲς Φεστιβὰλ Βενετίας πού θὰ γίνη ἀπὸ τὶς 23 Αὐγούστου μέχρι 16 Σεπτεμβρίου. Ὡς γνωστὸν ἡ ταινία αὐτὴ γυρίστηκε ἐξ ὁλοκλήρου στὴν Κρήτη μὲ βάσι τὸ σενάριο πού ἔγραψε ὁ Γιάννης Ἰωαννίδης καὶ μὲ σκηνοθέτη τὸν Ντ. Δαδήρα. Στὸ «Νησὶ τῶν γενναίων» πρωταγωνιστοῦν ὁ Ἀλέκος Ἀλεξανδράκης, ἡ Τζένη Κυρέζη, ὁ Λυκοῦργος Καλλέργης, ἡ Ἀλίκη Γεωργούλη, ὁ Ἀρτέμης Μίτσας καὶ ὁ Ἀνδρέας Ζησιμάτος.

Στὰ στούντιο «Ἄλφα» ἐτελείωσε τὸ γύρισμα τῶν ἐσωτερικῶν σκηνῶν μὲ τὸν Τ. Καρούσο πού ὑποδύεται τὸν Ἀλῆ Πασᾶ στὴν ὁμώνυμη ταινία τοῦ Γρ. Γρηγορίου πού γυρίζει ἡ «Ρωμύλος Φίλμ». Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τελειώνουν ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ γυρίσματα τῆς ταινίας καὶ κατὰ τὰ μέσα τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος τὸ κινηματογραφικὸ συνεργεῖο τῆς «Ρωμύλος Φίλμ» θὰ μεταβῆ στὰ Ἰωάννινα ὅπου σὲ δέκα ἡμέρες θὰ γυρισθοῦν ἔλες οἱ ἐξωτερικὲς σκηνὲς τοῦ «Ἀλῆ Πασᾶ καὶ τῆς κυρᾶ—Φροσύνης». Γιάντως ἡ δευτέρα αὐτὴ ταινία τοῦ ἰδίου θέματος θὰ εἶναι ἕτοιμη κατὰ τὰ μέσα Ἰουνίου.

Στὶς 5 Ἰουνίου θὰ ἀρχίση στὰ στούντιο «Ἄλφα» ἡ κινηματογράφησι τῆς ἐθνικῆς ταινίας «Οἰδίπους Τύραννος». Ἡ ταινία αὐτὴ τῆς «Ἀκροπὸλ Φίλμ» ἔχει τεθῆ ὡς γνωστὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Μάρτη.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Κασομούλη. Ἐνθυμήματα Στρατιωτικὰ τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως 1821—1833. Τόμοι 1—3.

Κυριακίδου Ε.